

Vrijheid met/zonder zorgen

Ze fietst! Op haar knalroze fiets rijdt ze door de straatjes van de camping. Eerst nog wat wankel, remmend bij elke 'hindernis' die ze op haar pad ziet. Een dag later, met al wat meer durf. Wat verder weg van papa en mama, wat meer snelheid, een bocht nemend zonder nadenken. Nog een dag later heeft ze ook het zelf vertrekken helemaal onder de knie. Je ziet haar genieten: wat een vrijheid! Ik loop haar achterna. Houd mezelf in om niet bij elke kruising 'pas op!' te roepen. Wat rijdt ze snel, ik hou haar niet bij. Waar is ze

nu naartoe?! Oh gelukkig, ze zit al op de glijbaan, de fiets nonchalant geparkeerd in het midden van het pad. Vrijheid voor haar, zorgen voor mij.

"Mama, mijn boeken zijn aangekomen!" Enthousiast vertelt hij over de schoolboeken die hij doorbladerde. Eerste secundair, alleen ernaartoe, alles nieuw. Hij is een beetje zenuwachtig, maar helemaal niet bang. Ik daarentegen... zie wel 100 beren op de weg. Wat als de bus te laat is of ergens verkeerd stopt? Wat als hij zijn boeken voor zijn

huiswerk vergeet? Wat als hij geen fijne vrienden maakt? Vrijheid voor hem, zorgen voor mij.

Voor het eerst kreeg de oudste geen uur waarop ze thuis moest zijn. Het was de slotavond van het jongerenprogramma op de camping. En ze zou wat 'rondhangen' met haar vrienden. We spraken af dat ze zelf de lichten zou uitdoen en de deur vast zou maken, zodat wij konden gaan slapen. Ze is een verantwoordelijke dame, we moeten niet bang zijn voor drank/drugs of al te veel rock'n roll.

Lees online

Maar ik zag de klok nog om half 1 en half 2, tot ik de deur hoorde opengaan. Vrijheid voor haar, zorgen voor mij.

Ik maak me nogal veel zorgen, ik weet het. Mijn lieve echtgenoot geeft me dan een dikke knuffel en stelt me gerust. En als ik even met mijn hoofd kan denken in plaats van mijn hart, dan weet ik ook wel dat er waarschijnlijk geen hele erge dingen zullen gebeuren in deze situatie. Maar ja, dat hart van mij... Het is nogal broos.

Daarom praat ik tegen mezelf:

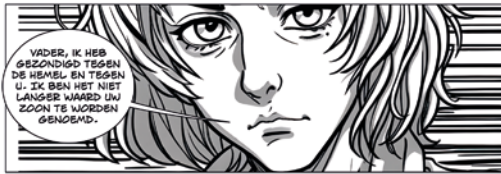
kom op, mama! Je gelooft in een God die voor je zorgt. Je gelooft in een God die altijd bij jou is en altijd bij je kinderen is. Vertrouw je Hem? Vertrouw je erop dat Hij het beste voorheeft met je kinderen?

En dus slik ik mijn 'pas op' in. Ben ik mee enthousiast met zoonlief en zoeken we uit hoe de app van De Lijn werkt. Vraag ik in de ochtend alleen 'Hoe was het?' aan de dochter. Ze mogen groeien en genieten van de vrijheid die dat met zich meebrengt.

**“Ik zie wel 100
beren op de weg.
Vrijheid voor haar,
zorgen voor mij.”**

***Gooi alles waar je je zorgen
over maakt maar in Gods
handen, want Hij zorgt voor je.***
(Bijbelboek 1 Petrus 5:7)

Reninca D'Joos

de varkens werden opgegeten. Maar niemand gaf hem iets. Toen kwam hij tot zichzelf en zei hij:

‘De dagloners van mijn vader hebben eten in overvloed, terwijl ik sterf van de honger. Ik zal naar mijn vader toegaan en tegen hem zeggen: “Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u. Ik ben het niet langer waard uw zoon genoemd te worden. Stel me aan als een van uw dagloners.”’ Hij ging op weg, terug naar zijn vader. Maar zijn vader zag hem al van ver, kreeg medelijden, rende naar hem toe, omarmde hem en gaf hem een kus. De zoon zei: ‘Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u. Ik ben het niet langer waard uw zoon te worden genoemd.’ De vader

zei echter tegen zijn knechten: ‘Snel, breng het mooiste pronkgewaad, trek hem dat aan en doe een ring aan zijn vinger en schoenen aan zijn voeten. En haal dan het gemeste kalf, slacht het en laten we eten en feest vieren, want mijn zoon hier was dood en is weer tot leven gekomen. Ik was hem kwijtgeraakt en hij is teruggevonden.’ Toen begonnen ze feest te vieren.

Zo ver en toch dichtbij

In dit verhaal verbeeldt de vader God, en de zoon de mensen - de mensen in het algemeen, en elk individu afzonderlijk. God lijkt zo ver weg, zeggen wij. Hij heeft zich niet duidelijk geopenbaard. Hij laat ons gissen of Hij wel of niet bestaat.

Veel van de seculaire humanistische argumenten tegen het bestaan van God lijken op uitdagingen — niet aan discussiegenoten, maar aan God zelf. ‘Ik eis dat U bewijst dat U bestaat,’ zeg de atheïst. ‘Anders ga ik gewoon niet geloven’.

Verantwoording

Maar de situatie zoals Jezus die voorstelt, is heel anders. We hebben de goede dingen die God ons geschonken heeft genomen, alles te gelde gemaakt en dat geld uitgegeven aan dingen die ons nog verder bij de Vader vandaan leiden. God lijkt ver, omdat wij van Hem weggegaan zijn.

‘O’, zegt iemand: ‘God is ons aan het straffen. Dat bewijst hoe wreed en wraakzuchtig Hij is. Daarom ga ik niet in Hem geloven.’ Maar, nee, de Vader in het verhaal straft de zoon niet. De zoon lijdt aan de natuurlijke consequenties van zijn keuzes. Als iemand oppert: ‘Maar de hongersnood in het land, dat was niet een gevolg van wat de zoon had gedaan.’ Dan moeten we reageren: ‘Echt niet? Economen hebben allang geconstateerd dat economische crisissen ontstaan als gevolg van onverantwoordelijk gedrag.’

De huidige klimaatverandering is niet een gevolg van natuurrampen, maar van